

Schopper a rybařské muzeum Aschach an der Donau

Žaloženo členy muzea Aschach an der Donau, s pomocí EU v rámci Leader-Plus-Programu, otevřeno v roce 2004

Aschach se nachází na místě starého sídliště, jehož vznik můžeme zařadit již do mladší doby kamenné. V době Římské říše se Aschach stal, díky poloze na Dunaji, jedním **z nejdůležitějších míst dopravního a obchodního ruchu.**

Avšak nejen obchodní a dopravní provoz utvářel historii Aschachu. Do historie Aschachu patří také pěstování vinné révy, neboť tomu napomohly příznivé klimatické podmínky.

O pěstování vinné révy se dozvídáme už v zakládající listině kláštera Kremsmuenstera roku 777, kde je zaznamenáno, že už ve 3. století začali s pěstováním vinné révy Římané. Kultivace vinařství pokračovala až do 19. století.

Význam obce pro lodní dopravu je pevně spojen s vybíráním mýta. Poprvé se mýto vybíralo již okolo r. 1190. Mýtné se rozhodujícím vlivem podílelo na blahobytu a rozvoji této obce. Občané, kteří měli na starosti vybírání mýta, měli v obci významná postavení. Od počátku vybírání mýtného musela v Aschachu každá loď zastavit a zaplatit. Při té příležitosti byly lodě upozorňovány na "silný proud a divokou řeku". V roce 1775 po nově utvořených hranicích, bylo vybírání mýtného přeloženo do Engelhartzell. Pro obec z toho vznikly velké ekonomické ztráty.

V zásobovací budově bývalého závodu "**Strombauleitung Aschach**" bylo vybudováno dvojí muzeum. Zde je předváděno zaniklé řemeslo výroby lodí – **Schopperei** a také historie rybářství v Horním Rakousku. Výroba lodí - loďarství mělo v Aschachu dlouholetou tradici. Rozhodující důvod pro rozvoj loďarství byla jeho poloha na velké řece a bohatství jasanu v okolních lesích. (jasan je oblíbený strom pro výrobu lodí). V 19. století byla v Aschachu jedna z nejvýznamnějších loděnic.

Největší loděnice "**Schopperplatz**" patřila loďařskému mistru **Johannu Georgu Fischerovi (1782-1864)**, který již tehdy používal parní pilu. Loďařská tradice pokračovala ještě dalších sto let. A dále také proto, že při výstavbě elektrárny (Strombauleitung) bylo používáno mnoho pracovních a pomocných lodí různých velikostí potřebných především pro regulaci řeky Dunaje. Největší dřevěná loď, t.zv. "**Siebnerin**" unesla 100 t a loď "**Trauner**" 20 t.

V muzeu vidíme v krátkém přehledu důležitá historická data obce Aschachu. Podle fotografií a plánu je ukázána výroba lodí. Poslední loď byla vyrobena v letech 1993-1994 pro Hornorakouskou zemskou výstavu v Engelhartzellu a je vystavena před muzeem.

V muzeu se nacházejí originální modely lodí, které byly v Aschachu vyrobené spolu s originálními modely potřebného nářadí. Za účelem ukázky práce loďaře je jedna část lodi postavena tak, aby návštěvníci, hlavně školáci, si mohli představit výrobu lodí.

Ve vedlejší budově se nachází stará originální kovárna, kde bylo vyráběno potřebné nářadí, jako hřebíky a skoby. Je zde popsáno slovem i obrazem sociální a ekonomické postavení lodních řemeslníků. Výroba lodí jako řemeslo bylo velmi uznáváno a dávalo lidem z okolí dobrý výtěžek.

Konec vybírání mýtného, velká voda r.1789, požáry, následky válek a časté neúrody měly negativní dopad na obyvatelstvo.

Spojení s lodním řemeslem vydrželo do dneška a projevuje se při různých slavnostech, tancem i oblečením Aschachské kapely, požárníku při procesích o svátku Božího Těla s dvěma zastávkami při Dunaji. Při tom všem je ještě možno poznat vliv loděnic.

V muzeu je možno si prohlédnout 3 videofilmy. Ukazují výrobu poslední lodě "**Trauner**", rozhovor jednoho z posledních loďařů s vnukem, kterému vysvětluje práci v loděnici a výrobu lodě "Trauner" a také tanec tzv. Pádlovací tanec, který tančí členové krojovaného spolku ve starých krojích.

V prvním poschodí muzea se nachází výstava rybářství. Jsou zde ukázány všechny ryby, které se vyskytují v hornorakouských vodách, ryby vypreparované, vydry rybáři zvané "rybí loupežníci" a různé ptáci. V muzeu je možno se informovat o vývoji rybářského nářadí, lovu ryb a vůbec o rybářské profesi.